کارگران همه کشورها متحد شوید!

نامهٔ مردم
ضمیمهٔ کارگری
ارگان مرکزی حزب تودهٔ ایران

شمارهٔ ۷۰، ۷ فروردین ۱۴۰۲

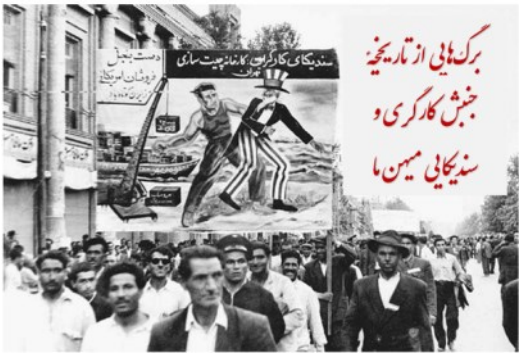

پویهٔ پیدایش سندیکاهای کارگری در ایران (بخش چهارم)

روزنامهٔ "حقیقت" از نخستین نشریه‌های کارگری در ایران نقشی پررنگ و ماندگار در رشد، گسترش، و سپس قوام جنبش کارگری و سندیکایی داشت. این روزنامه که نخستین شماره‌اش به‌مدیریت "محمد دهگان"، عضو کمیتهٔ مرکزی حزب کمونیست ایران- سلف حزب تودهٔ ایران- و به‌سردبیری "میرجعفر پیشه‌وری" در ۹ دی‌ماه سال ۱۳۰۰ خورشیدی منتشر شد، در افشاندن بذر آگاهی درمیان طبقه کارگر نوپا و سایر زحمتکشان بسیار کوشا بود. به‌گفتهٔ آوانسیان: "این روزنامه سیاست مبارزهٔ طبقاتی را ترویج و به‌طورجدی دشمن نظام موجود بود و توجه زیادی به نهضت اتحادیه‌ای ایران و جهان داشت، بالاخره ازلحاظ طبقاتی از تمام روزنامه‌های دیگر پیگیرتر بود. روزنامه [حقیقت] از دو تا دوهزار و پانصد نسخه چاپ و منتشر می‌شد [به‌نقل از کتاب "صفحاتی چند از جنبش کارگری و کمونیستی ایران در

ادامه در صفحه ۳

بازنشستگان به مبارزه علیه سیاست‌های نولیبرالی ادامه می‌دهند

یکی از ویژگی‌های هفته‌های پایانی سال گذشته اعتراض‌های بی‌وقفه کارگران، زحمتکشان، و بازنشستگان میهن ما علیه پایین بودن دستمزدها و معوقات مزدی، مستمری ناچیز بازنشستگان، تورم افسارگسیخته، فقر رو به‌افزایش و اعتراض به گرانی و سقوط ارزش پول ملی کشور بود.

در میدان این مبارزه، بازنشستگان دوشادوش زنان و مردان هم‌طبقه‌شان در اعتراض به شرایط وخیم معیشتی، پولی شدن خدمات درمانی و بهداشتی به‌جای رایگان بودن آن، افزایش هزینهٔ مسکن، مخالفت با طرح افزایش سن بازنشستگی، افزایش اجاره‌بها، و اجرایی نشدن ماده‌های ۹۶ و ۱۱۱ سازمان تأمین اجتماعی در سراسر کشور، چندین تجمع اعتراضی سازمان‌دهی و برگذار کردند. لازم به‌یادآوری است که مادهٔ ۱۱۱ قانون تأمین اجتماعی از مادهٔ ۴۱ قانون کار تبعیت می‌کند و مادهٔ ۹۶ قانون تأمین اجتماعی نیز تکلیف افزایش مستمری بازنشستگان را به‌صراحت روشن کرده است. طبق مادهٔ ۹۶، مستمری سالیانه باید براساس افزایش هزینه‌های زندگی افزایش یابد.

به‌طورمثال، بازنشستگان کارگری شهرستان شوش برای چندمین بار در اعتراض به شرایط وخیم معیشتی خود، مستمری پایین، افزایش قیمت دارو و کمیاب شدن آن، عیدی ناچیز یک میلیون و هشتصد هزار تومانی، اجرایی نشدن باقی‌ماندهٔ همسان‌سازی، عدم اجرای مادهٔ ۹۶ و ۱۱۱ تأمین اجتماعی در مقابل ادارات تأمین اجتماعی تجمع کردند و خواهان بهبود وضعیت معیشتی خود شدند.

در ارتباط با اجرایی نشدن باقی‌ماندهٔ همسان‌سازی حقوق، یکی از بازنشستگان بهداشت و درمان کشور در اعتراض به طولانی شدن صدور احکام حقوقی گفت: سال به‌آخر رسید اما بازهم احکام حقوقی جدید برایمان صادر نشد. رژیم با تحمیل سیاست های خصوصی‌سازی خدمات درمان و بهداشت با چپاول دارائی‌های سازمان تأمین اجتماعی این سازمان را به ورشکستگی کشانده است. در همین راستا حتا طبق قانون الزام مصوب مجلس در حوزه درمان سازمان تأمین اجتماعی، این سازمان موظف است کلیه خدمات درمانی به بیمه‌شدگان از پروسه درمان تا پروسه دریافت دارو را رایگان در اختیار قرار دهد، اما بازنشستگان و بیمه‌شدگان در مراکز ملکی این سازمان چیزی به‌نام درمان رایگان را مشاهده نمی‌کنند. فرجام سیاست‌های نولیبرالی بویژه در ارائهٔ خدمات درمان و بهداشت تا کنون حاصلی جز محروم‌تر کردن زحمتکشان شاغل و بازنشسته در دست‌رسی آسان نداشتن به این خدمات چیز دیگری نبوده است.

در تجمع‌های اعتراضی بازنشستگان کشوری و لشگری در شهرهای شهرکرد، مریوان، اردبیل، ایلام، و اراک، بازنشستگان خواستار افزایش مستمری مطابق تورم و سبد معیشت شدند. پائین بودن مستمری بازنشستگان آسایش و آرامش را از آنان سلب کرده است. درحالی که دریافت حقوق و مستمری عادلانه باید مستقیماً در زندگی آنان تأثیر مثبت گذاشته و هرگونه نگرانی را از زندگی آنان دور کند.

جنبش کارگری و فعالان آن با آگاهی از اینکه رژیم در حل مشکلات اساسی و معیشتی عموم مردم عاجز و ناتوان است در پاسخ به خواست‌های بر حق کارگران، زحمتکشان و بازنشستگان حربه‌ای جز سرکوب، بازداشت و مانورهای فریبکارانه نمی‌شناسد، در تلاش است تا زنجیرهٔ اتحاد را هرچه وسیع‌تر در میان کارگران، زحمتکشان، بازنشستگان و همه مزدبگیران مستحکم‌تر سازد.

ضمن حمایت از اعتراض‌های به‌حق بازنشستگان باید کوشید این اعتراض‌ها را با سازمان‌دهی مناسب به‌اعتراض‌های کارگری و اعتصاب در مراکز مختلف صنعتی پیوند زد.

مصوبهٔ شورای‌عالی کار در خصوص حداقل دستمزد سال ۱۴۰۲ به‌شدت ضدکارگری است!

به‌رسم هرساله نمایش سه‌جانبه‌گرایی در شورای‌عالی کار به‌پایان رسید. تشکل‌های دست‌ساز حکومتی هم‌سو با کارفرمایان و دولت حداقل مزد سال جاری را به‌اصطلاح ۲۷ درصد "افزایش" داده و پایهٔ مزد ماهانه را ۵ میلیون و ۳۰۸ هزار و ۲۸۴ تومان تعیین کردند. در سایر سطوح نیز "افزایش" ۲۱ درصدی اعمال و حداقل مزد کارگران در سال کنونی ۸ میلیون و ۲۱۲ هزار تومان تصویب شد. وزیر کار پس از نشست شورای‌عالی کار در خصوص این مصوبه اعلام کرد دولت، کارفرمایان، و نمایندگان کارگری به‌اتفاق‌آرا و با اجماع به‌این تصمیم رسیدند. سال گذشته دولت رئیسی با حذف ارز ترجیحی ۴۲۰۰ تومانی و اجرای جراحی اقتصادی، موج ویرانگر تورمی در تمام عرصه‌های زندگی زحمتکشان از مواد خوراکی و هزینه دارو و درمان گرفته تا هزینهٔ اجاره‌بها را به‌وجود آورده بود. در ماه‌های اخیر نرخ تورمی برخی مواد خوراکی مانند گوشت و روغن سالانه تا ۲۵۰ درصد افزایش داشته است. در بعضی ماه‌های پارسال نرخ

ادامه در صفحه ۲

پیش به سوی پیوند دادن مبارزات کارگری با جنبش همگانی علیه دیکتاتوری ولایی، تحریم، و مداخلهٔ امپریالیسم و برای برپایی جمهوری ملی و دموکراتیک!

ادامهٔ مصوبهٔ شورای‌عالی کار ...

تورم مواد خوراکی بین ۸۰ تا ۹۰ درصد بود. همچنین تورم نقطه به نقطه خوراکی‌ها در بهمن‌ماه سال ۱۴۰۱ رقم ۷۰/۵ درصد بود. بنابراین، مصوبهٔ مزدی شورای‌عالی کار نامی جز سرکوب مزدی نمی‌تواند داشته باشد.

رئیس کمیته دستمزد کانون‌عالی شوراهای اسلامی کار کشور، کمیته‌ای که محاسبات ماهانهٔ سبد معیشت خانوارهای کارگری را با مبنا قرار دادن سبد خوراکی‌های خانوار و اعمال یک ضریب انجام می‌دهد، در گفتگویی با ایلنا در ۳۰ شهریورماه ۱۴۰۱، سبد معیشت خانوارهای کارگری را "حدود ۱۷ میلیون و ۶۰۰ هزار تومان" برآورد کرد. او با رد ادعای مهار تورم گفت: "اگر هزینه‌های واقعی مسکن و اجاره خانه را محاسبه کنیم، نرخ سبد معیشت از ۱۷ میلیون تومان هم بیشتر می‌شود." فردای آن روز یعنی ۳۱ شهریورماه نشریهٔ آرمان ملی با تأکید بر اینکه "اگر هر ایرانی بخواهد مطابق استاندارد اعلام شده جهانی از مواد غذایی استفاده کند"، مبلغ لازم فقط بابت سفره را "۲۲ میلیون تومان" و سبد معیشت خانواده ۴ نفره را ماهیانه "۳۰ میلیون تومان" گزارش کرد. در مذاکرات مزدی امسال بار دیگر وزرای اقتصاد و صنعت کنترل و حتا کاهش تورم در سال ۱۴۰۲ را وعده داده‌اند. ضمن اجرای "جراحی اقتصادی" در آبان‌ماه سال جاری مسئولان دولت رئیسی از "تخلیه" شدن "کامل شوک تورمی" حذف ارز ترجیحی ۴۲۰۰ تومانی سخن گفتند در صورتی‌که بر اساس داده‌های مرکز آمار ایران و گزارش ۶ اسفندماه نشریهٔ آرمان امروز، قیمت برخی کالاها در بهمن‌ماه- در قیاس با بهمن‌ماه سال قبل- رشدی تا "۲۵۰ درصد" داشته‌اند. بهمن‌ماه سال قبل که قیمت هر کیلو گوشت در حدود ۱۵۰ تا ۱۸۰ هزار تومان بود، اکنون با کیلویی "۴۰۰ تا ۵۰۰ هزار تومان" افزایش تورمی بیش از ۲۵۰ درصد داشته است. در طول یک سال گذشته نرخ تورم خوراکی‌ها ۷۱/۵ درصد افزایش یافته است. قیمت نان و غلات ۶۲/۲ درصد، پنیر و تخم‌مرغ ۸۲/۷ درصد، روغن‌ها چربی‌ها ۲۴۶/۹ درصد، سبزیجات ۶۵/۶ درصد، مسکن، آب، برق، گاز، و سایر سوخت‌ها ۳۹/۹ درصد، و هتل و رستوران ۷۸/۹ درصد افزایش داشته‌اند.

بعد از ماه‌ها تورم لگام گسیخته، روز ۲۲ اسفندماه عضو هیئت‌مدیرهٔ کانون‌عالی شوراهای‌اسلامی کار سبد معیشت حداقلی خانوار ۳/۳ نفره را ۱۸ میلیون تومان اعلام کرد. عضو ارشد گروه به‌اصطلاح کارگری در شورای‌عالی کار در گفتگویی با اعتماد، ۲۷ اسفندماه، از دو عدد "۱۴ میلیون و ۷۰۰ هزار تومان تا ۱۷ میلیون و ۷۰۰ هزار تومان" به‌عنوان سبد معیشت‌های کارگری محاسبه شده با فرمول‌های مختلف سخن گفت. در نهایت روز ۲۳ اسفندماه عدد "۱۲ میلیون و ۴۷۹ هزار تومان" به‌عوان رقم سبد معیشت کمیته دستمزد رونمایی شد. عضو ارشد گروه کارگری این رقم را "سبد پیشنهادی دولت و کارفرمایان" خواند که هر دو گروه آن را امضا کرده بودند. عضو ارشد گروه کارگری در مورد محاسبه این عدد از "اختلاف اساسی بر سر سبد معیشت" و عوض شدن "جداول و معیارهای تعیین سبد معیشت" از جانب دولت خبر داد. به‌عنوان نمونه، انستیتو تغذیه جدولی به شورای‌عالی کار ارائه کرده است که با برآوردهای جدید "مصرف روزانه افراد از ۲۵۷۰ کالری به ۲۳۵۰ کالری کاهش یافته"، سرانه مصرف گوشت در سبد غذایی از ۳۸ گرم به ۲۰ گرم کاهش یافته و حتا نان از ۳۱۰ گرم به ۱۰۰ گرم کاهش یافته است. ولی یورش رژیم به دستمزد ۱۴۰۲ کارگران به دستکاری در اعداد در تعیین سبد معیشت خاتمه نیافته است.

علاوه بر برگزار نشدن جلسه‌های شورای‌عالی کار در ماه‌های اخیر و تأخیر بسیار در برگزاری جلسه‌ها، با همدستی رهبران خانه کارگر، کانون‌عالی شوراهای اسلامی کار، و کانون‌عالی انجمن‌های صنفی و در راستای تحمیل نظر رژیم به مذاکرات مزدی کارگران، روز ۲۱ اسفندماه صولت مرتضوی، وزیر کار، گفته بود: "حداقل دستمزد به‌اتفاق آرا و اگر نشد با اکثریت آرا تعیین خواهد شد." او روز ۲۴ اسفندماه نیز گفته بود: "تأکید مؤکد ما بر این است که تبعیضی قائل نشویم. ... حداقلی که برای کارکنان دولت پیش‌بینی شده است اخلاقاً باید برای کارگران هم ملزم باشیم."

بر اساس قانون رژیم، نمایندگان دولت در شورای‌عالی کار و در تعیین حداقل دستمزد باید نقش بی‌طرف ناظر داشته باشند. در حال حاضر شورای‌عالی کار متشکل از "۴ کارفرمای دولتی و سه کارفرمای خصوصی و سه کارگر" صاحب رأی است و بر اساس گفته‌های عضو ارشد کارگری در واقع "دولت، مقابل نمایندگان کارگری ایستاده و بهتر از نمایندگان کارفرمایی از حقوق کارفرما دفاع" می‌کرد. نمایندگان وزارت اقتصاد "مانند نقش مهم خود در غارت اموال ملی تحت مصوبه "مولدسازی"، مهم‌ترین مخالف در محاسبه سبد معیشت در جلسات مزدی بودند. نمایندگان دولت روی "افزایش ۲۰ تا ۲۴" درصدی حداقل دستمزد کارگران برای سال ۱۴۰۲ اصرار داشتند، ولی درنهایت با تصویب افزایش ۲۷ درصدی حداقل دستمزد، حداقل مزد پایه کارگران از چهار میلیون و ۱۷۹ هزار تومان به ۵ میلیون و ۳۰۷ هزار و ۳۳۰ تومان افزایش یافت. اگر کارفرمایان مزایای مزدی کارگران را پرداخت کنند، حداقل دستمزد کارگران ۸ میلیون و ۲۱۲ هزار تومان خواهد بود. گرچه کارگزاران رژیم همیشه در تعیین و اعلام نرخ تورم دستکاری می‌کنند، ولی حداقل دستمزد کارگران بر اساس دو مؤلفهٔ مادهٔ ۴۱ قانون کار یعنی نرخ تورم و سبد معیشت واقعی- سبدی که بتواند حداقل‌های یک زندگی کارگری را تامین کند - باید تعیین شود. رژیم ولایی هیچ سالی از قانون خودش تبعیت نکرده است، اما امسال به‌رغم عددسازی‌ها، هدفش کنار گذاشتن کامل این قانون و به‌رسمیت نشناختن و نقض وحشیانهٔ هر دو بند مادهٔ ۴۱ این قانون بود. رژیم ولایی در این شرایط سقف معافیت مالیاتی را نیز ده میلیون تومان تعیین کرده است، یعنی هدف از آن گرفتن مالیات از بخش زیادی از جمعیت کشور است که زیر خط فقر زندگی می‌کنند.

کارگزاران رژیم در پیشبرد هدف خود برای ارزان‌سازی نیروی کار همیشه به تورم‌زا بودن افزایش مزد تأکید می‌کنند. امسال عملکرد نمایندگان دولت آن‌چنان بی‌رحمانه بود که با تأکید بر اینکه "منشأ تورم مزد کارگران نیست"، روز ۲۸ اسفندماه و قبل از پایان به‌اصطلاح مذاکرات مزدی، حتا محمدرضا حریری، عضو اتاق بازرگانی ایران و رئیس اتاق ایران و چین گفت: "قدرت خرید کارگران... طی یک سال گذشته ۵۰ درصد افت کرده است. ... شورای‌عالی کار با این نرخ‌های افزایش پیشنهادی در واقع ۴۰ درصد از جیب کارگران برخواهد داشت." جالب این‌جاست که روز ۲۸ اسفندماه حسن صادقی عنصر ضد کارگری و معاون خانه کارگر درحالی‌که دوستانش در جلسه شورای‌عالی کار مشغول به‌اصطلاح "چانه‌زنی" سر رقم سبد معیشت و دستمزد کارگران بودند، او با اشاره به ۱۱ میلیون و ۷۰۰ هزار تومان سبد کارفرمایان، ۱۵ میلیون و ۷۰۰ هزارتومان سبد گروه کارگری، و ۱۴ میلیون تومان رقم سبد معیشت دولت گفت: "هرکدام از این سبدها را انتخاب کنید ما قبول داریم." او همچنین افزود: "اگر می‌خواهید سال آینده سال قیام کارگران نباشد، عدالت را... اجرا کنید." در حین نقض وحشیانه و زیر پا گذاشتن هر دو مؤلفهٔ مادهٔ ۴۱ قانون کار و به‌رغم رقم سبد معیشت "۱۲ میلیون و ۴۷۹ هزار تومانی" دولت، مزد پایه کارگران آن هم با افزایش ۲۷ درصدی به ۵ میلیون و ۳۰۷ هزار و ۳۳۰ تومان و کل حداقل دستمزد کارگران با تمام مزایا به رقم ۸ میلیون و ۲۱۲ هزار تومان رسید. برای دستیابی به مزد عادلانه راهکار مؤثر سازمان‌دهی اعتصاب و به‌طورکلی برپایی جنبش اعتصابی با خواست محوری افزایش مزد و دیگر مطالبه‌های فوری کارگران و زحمتکشان است.

- **تأمین و تضمین قانونی حداقل درآمد و بازنشستگی برای تمام زحمتکشان شهر و روستا، متناسب با سطح زندگی روز جامعه، و ترمیم سالانهٔ حقوق و دستمزد متناسب با نرخ تورّم در کشور؛**
- **جلوگیری از "قرار دادهای سفید امضاء" و تنظیم ضوابط مشخص برای موقت کاری و قطع نقش دلالان بازار کار ؛**
- **ایجاد نظامِ فراگیر و رایگان خدمات بهداشتی و درمانی و آموزشی در سراسر کشور بر مبنای نیاز هر شهروند؛**

از برنامهٔ مصوب هفتمین کنگرهٔ حزب تودهٔ ایران

مسایل جنبش سندیکایی:
وظایف و مبارزات معاصر سندیکاهای کارگری

مروری بر هجدهمین کنگره فدراسیون جهانی سندیکاهای کارگری (بیانیه رم) - بخش سوم

مبارزات معاصر طبقه کارگر؛

درآمد- مزدها- حقوق

۱- ما خواستار چانه‌زنی آزادانه و امضای قراردادهای جمعی منصفانه و عادلانه برای تأمین کار تمام‌وقت و پایدار با حقوق شایسته هستیم و از آن حمایت می‌کنیم. قراردادهای جمعی کار باید در هر کشور و بخش اقتصادی حاکم باشد، و خواست‌های کارگران را برآورده کند. برای نمونه، به عنوان حداقل درخواست، درآمد کارگران در هر کشور باید دست‌کم دو برابر خط فقر در آن کشور باشد.

۳۵ ساعت کار در هفته بدون کاهش مزد

۲- ما همواره برای کاهش ساعت‌های کار، و هم‌زمان بهبود مزدها، مبارزه می‌کنیم. فدراسیون خواستار ۳۵ ساعت کار هفتگی و ۵ روز کار در هفته است، که در حال حاضر لازم و واقع‌بینانه است. قدم بعدی باید ۷ ساعت کار در روز و ۴ روز کار تمام‌وقت در هفته، بدون کاهش مزد، باشد. هر سندیکا، مطابق با اوضاع کشوری که در آن فعالیت می‌کند، باید برای بهتر کردن ساعت‌های کار و تضمین مزد شایسته مبارزه کند. فقط از این راه است که طبقهٔ کارگر، و همهٔ کارگران و زحمتکشان به‌طور کلی، می‌توانند از ثروتی که نیروی کار تولید می‌کند و از سودی که با توسعهٔ انفجاری علم و فناوری در فرایندهای تولیدی به دست می‌آید، سهم خود را بگیرند.

فدراسیون جهانی سندیکاهای کارگری قاطعانه مخالف مشاغل پاره‌وقت یا سیاه، برده کردن نیروی کار، و بیکار کردن‌ها و اخراج‌هاست. با اجرای دورکاری، شکل‌های انعطاف‌پذیر اشتغال بیش از پیش تشویق و ترویج می‌شود؛ ساعت‌های کار افزایش یافته است؛ و شغل‌های پایدار و دائم، و برخوردار از حقوق کار، زیر ضربه رفته است. ما پیشنهاد می‌کنیم که در روز ۳ اکتبر ۲۰۲۲ کارزاری وسیع برای تحقق ۳۵ ساعت کار هفتگی بدون کاهش مزد آغاز شود.

تأمین اجتماعی

۳- ما خواهان تأمین اجتماعی و بازنشستگی دولتی برای همه هستیم، به طوری که همهٔ کارگران در همهٔ بخش‌های اقتصاد از حقوق کامل کار و بیمهٔ درمانی بهره‌مند گردند. کار سیاه و بدون بیمه »اعلان جنگ «به جنبش سندیکایی و اتحادیه‌یی طبقاتی است.

پایان بخش سوم - ادامه دارد

ادامهٔ پویهٔ پیدایش سندیکاهای کارگری ...

دوران اول سلطنت رضاشاه"، نوشتهٔ اردشیر آوانسیان، صفحه ۱۱، انتشارات حزب توده ایران، ۱۳۵۸].

سندیکاها و اتحادیه‌های کارگری آن زمان با بهره‌گیری از امکانات تبلیغاتی‌ای نظیر روزنامهٔ "حقیقت" طی این دوران بسیار رشد کردند. به‌عنوان نمونه: "جنبش کارگری در آذربایجان ویژگی‌های خود را داشت که بسیار جالب است. این جنبش از سال ۱۲۹۹ بیشتر با جنبهٔ سیاسی شروع به شکل‌گرفتن کرده بود. طبق نظام‌نامه‌ای که این سازمان برای خود تدوین کرده بود، فقط کسانی می‌توانستند به‌عضویت آن درآیند که از طریق استثمار کار دیگران زندگی نکنند. این سازمان نام 'حزب کارگران' را برای خود انتخاب کرده بود. سازمان کارگری آذربایجان توانست موفقیت‌هایی چشمگیر به‌دست آورد. ازجمله در نتیجهٔ کوشش و پشتکار این سازمان بود که به‌رغم مقاومت سرسختانهٔ مالکان مغازه‌ها ۲۰ درصد کرایه دکان‌ها کاهش داده شد. به‌عبارت دیگر، اجاره‌کنندگان رسماً و جداً از دادن کرایه بیشتر خودداری کردند و حاکم ایالت نیز نتوانست آنان را مجبور به تأدیه کند. اتحادیه‌های کارگری در شهرهای قم، اصفهان، مشهد، شیراز، و جزاین‌ها، نیز به‌وجود آمدند. در نتیجهٔ سازمان‌دهی و رهبری اتحادیه‌ها، در این دوره جنبش اعتصابی گسترش پیدا می‌کند. اتحادیه‌های کارگری توانستند اوایل سال ۱۳۰۰ چندین اعتصاب پیروز را سازمان دهند. از آن جمله است اعتصاب کارگران چاپخانه‌های تهران، اعتصاب کارگران نانواخانه‌های تهران، اعتصاب کارگران کارخانجات ریسندگی تهران، اعتصاب کارگران بندر انزلی، و غیره که به‌طورکلی جنبه اقتصادی داشته‌اند" [به‌نقل از مجله "دنیا"، نشریهٔ سیاسی و تئوریک کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران، شماره ۳، صفحهٔ ۵۴، سال ۱۳۵۹].

پایان بخش چهارم - ادامه دارد.

برنامهٔ مردمی برای افزایش عرضه و توزیع عادلانهٔ محصولات غذایی

همان‌گونه که در "برنامهٔ پیشنهادی حزب تودهٔ ایران پیرامون برقراری جمهوری ملی و دموکراتیک پس از رهایی از چنگال حکومت استبدادی" در کنگرهٔ هفتم حزب تودهٔ ایران (کنگرهٔ خاوری) مطرح شد، برنامهٔ اقتصادی‌ای مردمی لازمهٔ راه‌حل درازمدت مسئله‌های اقتصادی است. راهکار مقابله با تورم و افزایش روزافزون قیمت مواد خوراکی و اقلام اصلی موردنیاز مردم نیز در گرو پیشبُرد چنین برنامه‌ای است. این برنامهٔ اقتصادی مردمی اجرای سیاست‌هایی مانند آزادسازی قیمت‌ها و هدفمند کردن یارانه‌ها- توصیه شده از طرف نهادهای سرمایه‌داری جهانی- که در میهن ما اجرا شده و می‌شوند را به‌منزلهٔ "راه‌حل" بودن رد می‌کند. برخی از ویژگی‌هایی که در تأمین عادلانهٔ محصولات غذایی و افزایش عرضهٔ آن به مردم تاثیرگذار هستند عبارتند از:

- ایجاد تغییرات بنیادین در قانون زمین‌های کشاورزی و سهیم کردن دهقانان به‌منظور افزایش انگیزه برای کار کشاورزی و دامداری؛
- کاهش واردات مواد غذایی در درازمدت و جایگزین کردن واردات با تولید داخلی؛
- نظارت مرکزی بر توزیع و فروش محصولات کشاورزی، دامداری، و ماهیگیری به مردم؛
- ایجاد زیرساخت‌های لازم برای تولید کشاورزی، دامداری، و ماهیگیری، ازجمله ایجاد مرکزهای تحقیقاتی و آموزشی کشاورزی، دامداری، و شیلات، و احداث سردخانه‌ها، سیلوها، و به‌وجود آوردن امکاناتی به‌منظور مبارزه با بیماری‌های دامی و تهیهٔ خوراک دام؛
- به‌کارگیری امکانات داخلی و خارجی برای دستیابی به فناوری‌های ضروری؛
- تشویق سرمایه‌گذاری در این بخش به‌خصوص سرمایه‌های کوچک و تأمین اعتبارهای ملی؛
- ایجاد وضعیت لازم برای بهبود شرایط کار و زندگی دهقانان و نیروی کار در چرخهٔ تولید محصولات غذایی.

سندیکاهای کارگری شیلی: دستبرد به حقوق بنیادین کار باید متوقف شود!

مصاحبهٔ اورسولا فونتس (روزنامه‌نگار هفته‌نامهٔ "اِل سیگلو") با "دیوید آکونیا"، رئیس کنفدراسیون متحد کارگران شیلی (سی یو تی)

پرسش: رئیس‌جمهور گابریل بوریک در دیداری که با رهبران شوراهای محلات داشت، خاطرنشان کرد که "به‌نظر می‌رسد که سیاست مردم را فراموش کرده است." آیا شما فکر می‌کنید که کارگران از بحث قانون اساسی کنونی کنار گذاشته شده‌اند؟

پاسخ: در ۱۰ یا ۱۲ محور تشکیل‌دهندهٔ [قانون اساسی جدید] صحبت از بهداشت، آموزش و بازنشستگی هست، اما موضوع کار وجود ندارد و این جای تأسف دارد، زیرا تمام نکات فوق با کار ارتباط تنگاتنگی دارند. و در حال حاضر در دنیای سیاسی صحبت از نقش کارگران و پیش از همه از نقش اساسی‌ای که کار شایسته باید داشته باشد، دشوار است. اما ما زیر عنوان "سی یو تی" به مبارزه ادامه خواهیم داد تا به این موارد، به‌ویژه به کارِ شایسته، با قاطعیت در قانون اساسی جدید توجه شود.

پرسش: برخی تحلیلگران می‌گویند که اگر قانون کار اصلاح نشود و بر حوزهٔ سندیکایی تأکید نشود، درنتیجه سایر تغییراتی که قرار است انجام شود، به‌سختی مشخص می‌شوند. آیا شما هم چنین دیدگاهی را دارید؟

پاسخ: آنچه سی یو تی با پشتیبانی کارشناسانی در سطح خوآن سوماویا (وکیل و دیپلمات شیلیایی که در دوره‌هایی مختلف مدیرکل سازمان بین‌المللی کار بوده است) پیشنهاد کرده است، این است که آن‌ها و همچنین به‌رسمیت شناختن کار خانگی و تقویت مذاکرهٔ جمعی، جمع‌گرایی، ایمنی و بهداشت در محل کار، به‌رسمیت شناختن حقوق کار برای اشکال جدید کار درنظر گرفته شوند.

پرسش: نظر شما در مورد طرح‌های اصلاح حقوق بازنشستگی و اصلاح مالیاتی که از سوی دولت ترویج می‌شود چیست؟

پاسخ: ما به‌عنوان یک مرکز واحد کارگری معتقدیم که اصلاحات بازنشستگی به مذاکره با مدیران صندوق‌های بازنشستگی پایان نمی‌دهد، اما پیشرفتی است که به ما امکان می‌دهد حقوق بازنشستگی بهتری برای بازنشستگان فعلی و همچنین بازنشستگان آینده به وجود آوریم و به ارتقای حقوق بازنشستگان و رسمی بودن کار کمک می‌کند. ما ۱۰ سال است که در مورد انجام اصلاحات بازنشستگی بحث می‌کنیم و معتقدیم که اکنون باید انجام شود. این اصلاحات باید به‌سود بازنشستگان و جلوگیری از افزایش سن بازنشستگی باشد.
در مورد انجام اصلاحات مالیاتی، ما به‌عنوان سی یو تی درخواست کرده‌ایم که ثروتمندان مالیات بپردازند. در شیلی، مالیاتی که بیش از همه پرداخت می‌شود، مالیات بر ارزش افزوده است که همهٔ ما می‌پردازیم. اما ثروت‌های بزرگ هستند که کم‌ترین مالیات را می‌پردازند. آن‌طوری‌که سیاست‌های نیروهای راست اتخاذ کرده‌اند، حمایت از ۳ درصد از جمعیت است که تمام ثروت را در دستان خود متمرکز می‌کنند، مالیات نپردازند و این امر اجازهٔ پیشرفت اجتماعی را نمی‌دهد.

پرسش: دیدگاه سی یو تی در مورد برنامهٔ ۴۰ ساعت چیست؟

پاسخ: ما اعتراض زیادی به این ابتکار داریم و آن در مورد انعطاف کار، روزهای کار ماهانه، و ساعات کار است. ما معتقدیم که هر گونه انعطافی در زمان کار باید به‌دست کارگران باشد و برای این امر باید نظر سندیکا را نیز دربرگیرد، زیرا متأسفانه کارگران ضعیف‌ترین بخش در روابط کاری هستند و شرکت‌ها می‌خواهند با تحمیل انعطاف‌پذیری در بازار کار، قانون فعلی کار را پایمال سازد.
[به‌نقل و برگردان از هفته‌نامهٔ "اِل سیگلو"، وابسته به حزب کمونیست شیلی، ۱۸ دی‌ماه ۱۴۰۱].

https://elsiglo.cl/2023/01/27/en-los-12-ejes-constituyentes-no-se-habla-del-tema-trabajo-presidente-de-la-cut/

27 March 2023

حزب تودهٔ ایران
Tudeh Party of Iran

شمارهٔ فاکس و تلفن پیام گیر ما
004930
23629727

لطفاً در مکاتبات خود با آدرس های زیر از ذکر هرگونه نام اضافی خودداری کنید.
آدرس پستی:
B.M. Box 1686, London WC1N 3XX, UK
آدرس های اینترنت و «ای-میل»
http://www.tudehpartyiran.org
E-Mail: dabirkhaneh_hti@yahoo.de

ضمیمهٔ کارگری نامهٔ مردم – شمارهٔ ۷۰
Nameh Mardom –Workers Supplement No.70